

Václav Žmolík: Rád zpovídám lidi, kteří jsou aktivní

21.03.2024

Populární rozhlasový a televizní moderátor Václav Žmolík začal letos uvádět Žižkovské rozhovory. V pořadu postupně představí řadu zajímavých hostů.

Máte za sebou první vystoupení ve zdejším infocentru. Jaké to bylo?

Báječné. Pozval jsem Jolanou Voldánovou, která umí moc dobře vyprávět. Byla skvělá a obecenstvo taky. Přišly spíš dámy, mužské publikum bych napočítal na jedné ruce, ale zazněly hodně zajímavé otázky. To mě překvapilo a zároveň potěšilo.

Prozradíte další hosty?

Budou to osobnosti z oblasti kultury, které jsou známé a přitáhnou obecenstvo. Vesměs jsou to mí přátelé nebo známí. Snažím se, aby návštěvníky zajímali. Přejdou Jaroslav Satoranský, Pavlína Filipovská a myslím si na Ivetu Toušlovou. Rád zpovídám lidi, kteří jsou aktivní.

Na Trojku to máte z domova kousek.

To je pravda. Bydlím sice na Vinohradech na Dvojce, ale je to nedaleko. Prababička s pradědečkem se tam nastěhovali v roce 1902. Můj dědeček chodil do kostela sv. Ludmily na náboženství a můj syn se na stejném místě ženil. Další příbuzné mám na Praze 3 — teta bydlí v Přemyslovské ulici a moje žena má žižkovské kořeny. Když jsem jí doma oznámil, že budu moderovat pořady na Trojce, byla nadšená. K téhle části města mám osobní vztah. Líbí se mi tady hodně míst, například Plečnikův kostel Nejsvětějšího srdce Páně.

Vzpomínáte někdy na své začátky?

Začínal jsem v Českém rozhlase, potom jsem přešel do České televize, pro kterou pracuji přes 30 let. Kdysi jsem v ní zakládal ranní vysílání Studio 6. Rozhlasu jsem vlastně věrný ještě delší dobu, teď působím na Dvojce. Protože mě baví cestování a v 90. letech jsem projel celý svět, vznikl pořad Po Česku, kde objevuju pro lidi ta nejzajímavější místa.

Připravujete se na natáčení a vysílání, nebo spíš improvizujete?

Na Nedělní dobré ráno v Českém rozhlase Dvojka, což je dvou- i tříhodinový pořad, kde všechny úvahy, fejetony a rozhovory závisí na mně, se chystám i týden. Píšu si dopředu podrobný scénář, ale to je ve

veřejnoprávním médiu naprosto běžné.

Takže práce v soukromých médiích by vás nelákala?

To není nic pro mě. Tam není moc prostoru pro pořady, jenom se uvádějí hudební skladby. Mě baví něco k tomu přidávat. V Českém rozhlasu třeba fejetony, úvahy a vzpomínky.

Co říkáte na podcasty?

Těší mě, že je teď na internetu tak vyhledávané audio. Vlastně každý můj příspěvek by byl podcast, kdyby se dal na internet. Nedávno jsme si s kolegyní Veronikou Sedláčkovou říkali, že z toho, čemu roky říkáme příspěvek a reportáž, je najednou podcast. Asi to zní sexy. Nicméně i moje rozhlasové pořady se dají poslouchat na webu.

Jak vznikl seriál Krajinou vína?

Moderoval jsem různé vinařské akce a od toho byl jenom krůček k nápadu udělat tematický pořad v televizi. Nejdřív jsme natočili dvacet dílů o vínech z Moravy a Čech a pak se přesunuli na Slovensko. Cyklus Krajinou vína po Slovensku jde do vysílání právě teď v březnu.

Slovenské víno není u nás moc známé. Jaké je?

Na slovenské víno jsme kvůli rozdělení státu před třiceti lety zapomněli. Přestalo se sem vozit, přitom je báječné. V pořadu klademe důraz taky na párování jídla s vínem, objevujeme slovenskou gastronomii a nejlepší someliéry. Vedle toho představujeme památky, jako jsou hrady a zámky, ale i přírodní zajímavosti.

Jaké víno chutná vám?

Mám rád bílé. Úžasný je například ryzlink slovenského vinaře Miroslava Petrecha z Chateau Bela. Vyváží se i do světa, kde se prodává za stejnou cenu jako proslulá francouzská vína. Slovenští vinaři jsou opravdu zajímaví.

A co vína z Čech?

I když mají víc kyselin, jsou některá fakt dobrá, například ta z Velkých Žernosek nebo Kutnohorska. I v samotné Praze je 18 vinařství a na vinicích, jako je sv. Klára v Tróji, Svatováclavská vedle Pražského hradu nebo Grébovka, jejíž historie sahá až do doby Karla IV., se rodí kvalitní odrůdy.

Pořad o víně vyjde taky knižně. Baví vás psaní?

Baví mě, když se věci využijí několikrát. Když vidím, že téma má smysl, přesah a další potenciál, proč ho nevytěžit? Je to poměrně častý model, Ivetě Toušlové vyšlo o Toulavé kameře už víc než třicet knih.

Přemýšlel jste nad tím, že byste zkusil napsat taky beletrii?

Ano, nápady by byly. I divadelní hra by mě lákala, ale na to bych potřeboval hodně času. Ale myslím si, že tenhle sen si ještě splním.

Jaký žánr by to byl?

Nějaký menší formát. Už teď jsem ale začal pracovat na vzpomínkové knížce, kde se vracím do svého dětství v Lysé nad Labem, kde žili moji prarodiče z maminy strany. Nedávno jsem se tam zúčastnil

literárního večera a potkal tři spolužačky z první třídy. To bylo moc příjemné.

Napsal jste taky knížku o Pavlu Šporclovi.

Pavel je báječný, znám se s ním léta. Té knize říkáme kovidová, protože jsme na ní začali pracovat na jaře roku 2020. Tehdy jsme si sedli do kavárny a bavili se o tom, jak se do toho pustíme, jak se budeme potkávat a já s ním povedu rozhovor. Ale pak přišel lockdown a mohli jsme komunikovat jenom přes počítač. A když jsme knihu křtili, byl zase lockdown. Hodně mě bavilo to téma. Rád se motám kolem hudby, především té vážné, a dělám rozhovory s interprety, jako jsou třeba Pavel Šporcl, Václav Hudeček, Jaroslav Svěcený, Luboš Brabec, Ivo Kahánek nebo Vilém Veverka. Navíc dcera Karolína Cingrošová je zpěvačka. Vystudovala konzervatoř, JAMU a Mozarteum v Salzburgu a dneska se žíví hudbou. Společně pořádáme hudební festival Hudba z ráje — myslíme tím Český ráj, kde máme chalupu. Letos jsme pozvali například Báru Basikovou.

Trávíte na chalupě hodně času?

Moje paní a Karolína s manželem a naší malou vnučkou Adinkou vlastně žijí skoro jenom tam. Já pendluju. Je tam krásně — to víte, jako v ráji.